

[Ebba Strange.]

Jeg prøvede i mit første indlæg at give en omfattende beskrivelse af, hvad jeg mente var baggrunden for, at man kunne komme i den situation, hvor man greb til aktioner af den art, som vi har set, og hele den argumentation skal jeg selvfølgelig ikke gentage her.

Hr. Niels Helveg Petersen spurgte også meget direkte, om vi fra SFs side billigede de aktioner, vi havde været vidne til. Jeg tror, at det har været sagt fra SFs side før fra denne talerstol, jeg ved i hvert fald, at hr. Gert Petersen var inde på noget lignende for 14 dage siden, men jeg vil da gerne gentage det: vi mener i SF, at hvis ikke der i Danmark var foregået aktioner af forskellig art, så havde hverken bondebevægelsen eller arbejderbevægelsen, eller den radikale bevægelse for den sags skyld fået ændret noget i dette land. Vi mener fortsat, at aktioner af forskellig art kan være med til at ændre nogle forhold i dette land, som også vi mener det vil være hensigtsmæssigt at få ændret. Vi mener, at der kan være en grund til, at også studerende peger på skævheder i uddannelsessystemet og gør det på utraditionelle måder.

Hvis vi skal sidde i socialistisk folkeparti og vurdere denne aktion og denne aktion og denne form for aktion og denne form for aktion, så er det klart, at vi har nogle krav, vi stiller til aktioner, for at vi skal kunne billige dem.

Det er for det første, at de skal være ikke-voldelige, og det er der ingen af de aktioner, vi har været ude for i den sidste tid, der har været. Det er for det andet, at de skal have en bred opbakning. Jeg er temmelig overbevist om, at når man nu har afblæst aktionerne fra de studerende side, så er det bl.a., fordi opbakningen var ved at smuldre. Jeg ved, at når der har været taget beslutning om, hvorvidt aktionen skulle fortsætte, har de været taget på møder, der har været holdt om morgenen, hvor man har diskuteret situationen igennem og vurderet, hvordan sagen nu så ud i dag, om man skulle fortsætte eller ophøre.

Så kan vi selvfølgelig godt sidde herinde og filosofere over, om det nu præcis er den rigtige form, de har valgt; skulle de hellere have valgt en anden form, skulle de måske hellere have gjort det lidt kortere? Der kan jeg da godt sige i denne sal, for det har jeg sagt til studenter, der også er medlemmer af vores parti, at jeg tror egentlig, de studerende kunne lære meget

af dansk fagbevægelse, når de tilrettelægger deres aktioner. Fagbevægelsen har en meget længere tradition for, hvordan man tilrettelægger aktioner, sådan at de får et forløb, der er overskueligt, sådan at målet bliver klart, sådan at befolkningen kan forstå, hvad det er, man aktionerer for, og hvorfor man aktionerer på denne måde. På den baggrund er der situationer, hvor vi støtter aktioner også af den art, vi her har været vidne til.

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg først sige til hr. Auken, at vi ikke er angst, hverken for VS eller for den diskussion, man her kunne prøve at dreje det om til. Det, der er til debat i dag, er de reaktionære kræfters udnyttelse af en kamp, der er påtvunget de studerende. Der er jo også en anden kamp, den på Berlingske Tidende, og den udnyttelse, man ønsker at gøre af denne kamp, som de er blevet påtvunget, er at gøre det til en lov og orden-diskussion, som har det formål at pacificere alle.

Jeg vil da godt sige, også til hr. Niels Helveg Petersen, som sagde, at kommunisterne sådan set nu var bange, fordi man begyndte at miste tilslutning til den aktion, som var i gang, at det er rigtigt, at kommunisterne understøtter de krav, som er rejst på læreanstalterne, understøtter kravet om ophævelse af adgangsbeholdning, understøtter kravet om genindførelse af demokratiske ledelsesformer på RUC, understøtter kravet om en bedre økonomisk baggrund for de studerende og afviser, at man forringer deres mulighed for at bo, mens de studerer. Det er rigtigt, at vi er med i alle disse krav. Det er også rigtigt, at vi opfordrer til protester og aktioner for at understøtte de krav, der er rejst. Men vi har aldrig lagt skjul på, at vi også har sagt både til de studerende og til arbejderklassen, at man bør vælge aktionsformer, der samler alle dem, der nu i dette tilfælde vil en mere demokratisk uddannelse og forskning. Det har vi sagt. Vi har også sagt, at det må være ledetråden på læreanstalterne i dag. Vi har heller aldrig skjult i de debatter, der har været ude på universiteterne, at vi mente, at der var brede kræfter også i arbejderklassen, som godt ville understøtte noget sådant.

Hr. Brusvang sagde i sit første indlæg noget om, at det var LO-medlemmerne, som skulle betale, og det skulle opfattes på den måde, at så skulle man også vende sig imod de studeren-